

om, hvad der kunde ønskes iagttaget ved Forelæggelsen af et nyt Lovudkast i samme Retning, hvilket jeg naturligvis for min Part efter det, jeg her har ytret, ikke kunde have Noget imod at være med at vedtage.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Sa, af de Dele, som det ærede Medlem foreslog Thinget at følge, nemlig enten strax at forkaste Loven eller at lade den gaae til et Udvalg, er det en Selvefølge, at jeg langt foretrækker den sidste. Det vilde ogsaa fra det nyvalgte Folkethings Side være at begynde noget grusomt, naar det strax ved 1ste Behandling vilde forkaste denne Lov. Det er blevet bemærket, navnlig af den ærede sidste Taler, men ogsaa af en foregaaende, at Forandringen ved Fundatsen burde have været forelagt Thinget. Det er imidlertid, mine Herrer! meget vanskeligt at trække Grænsen mellem hvad der henhører under Lovgivningsmagten og hvad der henhører under Administrationen; der er snart en Tilhøjelighed til at drage denne Grænse noget snevrere, snart til at drage den noget videre. Jeg skal bemærke, at jeg troer, det stemmer med en tidligere Udtalelse fra Rigsdagens Side, naar saadanne indvortes Forandringer ved en Underviisningsanstalt ere blevne betragtede som henhørende under Administrationen, og ialtsald maa jeg gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Rigsdagsmand føler sig i den Grad frænket ved den brugte Fremgangsmaade, som det lader til, at han her gjør, saa maa han have behøvet overordentlig lang Tid til at føle denne Krænkelse, thi det er jo nu paa 5te Aar, siden den Beskjendtgjørelse, hvorved der stete Forandringer i Fundatsen, fremkom. Hvorfor har han ladet saamange Aar hengaae uden at røre derved? Der var jo en rig Leilighed dertil ved Behandlingen af Finantsloven; der kunde man jo være kommen ind derpaa, men den ærede Taler har ganske rolig ladet den ene Finantslov behandle efter den anden, uden at gjøre nogen Indvending herimod, ja han har endog udsat sig for aldeles ikke at faae Leilighed til at omtale dette Punkt derved, at han har ladet et Valg træde imellem Forandringen af Fundatsen og sine Bemærkninger derom. Der er,

som sagt, paa mange Punkter noget Svævende mellem Administrationen og Lovgivningsmagten, og jeg skal kun i den Anledning tilføie, at det ikke er under mit Ansvar, at denne Forandring af Fundatsen er udkommen, medens jeg dog villig indrømmer, at jeg ikke vilde have havt nogen Betænkelighed ved selv at foranledige den foretagen.

Den ærede sidste Taler bemærkede dernæst, at han ønskede Loven forkastet paa Grund af den Uklarhed, han synes der er mellem Kunstskolen og Kunstfælskabet; men Loven gaaer jo netop tillige ud paa at hæve denne Sammenblanding, den gaaer ud paa at bestemme, at der skal være en Forskjel mellem Skolen og Selskabet, og at de, der skulle have med Skolen at gjøre, skulle være Lærerne. Jeg vilde derfor, dersom man endnu, efterat dette er gjort klart, skulde finde noget Uklart i Forholdet, ansee det for meget rigtigere, at man optog det Nødvendige derom i Loven; saa vil Administrationen være istand til at ordne det hele Forhold.

Den ærede sidste Taler har dernæst reist det Spørgsmaal, om det i det Hele taget er hensigtsmæssigt at have et Kunstakademi. Vil man, hvergang der fremkommer et eller andet lille Spørgsmaal, vedrørende et Institut, underkaste hele Institutets Virksomhed og Spørgsmaalet om dets Bestaaen en Prøve, inden man gaaer ind paa en Forhøielse i Sagerne, der stemmer med den Villighed, som af Rigsdagen forøvrigt er viist med Hensyn til Forhøielse af Lønninger, saa vil Sagen blive overordentlig vanskelig. Det kan gjerne være, at ved den nuværende Indretning unge Mænd for meget fristes ind paa den kunstneriske Bane; jeg troer dog ikke, at Akademiet som saadant frister dertil, men det kan vel være, at f. Ex. den Understøttelse, som gives unge Kunstnere til Rejser, er for rigelig, medens man derefter lader dem i Stikken og slet ikke gjør noget Videre for dem. Jeg tilstaaer, at ved at lære disse økonomiske Forhold nærmere at kende har den Tanke meget levende paatrængt sig mig, om der ikke var nogen Feil deri, men det maa jo erindres, at Kunstakademiet ikke alene virker for Kunstnerne, men ogsaa for Haandværkerne, det giver jo en Underviisning, som gaaer tem-